

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 547/2025-24

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu [REDACTED] a sudcov Ivana Fiačana (sudca spravodajca) a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], zastúpeného Advokátska kancelária KERAK s.r.o., Seberínioho 6/C, Bratislava, proti postupu vyšetrovateľa Úradu inšpekčnej služby v konaní vedenom pod ČVS: UIS-273/0-OPOZ-2023, proti uzneseniu vyšetrovateľa Úradu inšpekčnej služby ČVS: UIS-273/0-OPOZ-2023 z 5. marca 2025 a proti uzneseniu Krajskej prokuratúry v Bratislave č. k. 4 Kn 221/23/1100-34 z 11. apríla 2025 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručенou ústavnému súdu 17. júna 2025 domáha vyslovenia porušenia svojich základných práv na ochranu pred neoprávneným zhromažďovaním, zverejňovaním alebo iným zneužívaním údajov o svojej osobe podľa čl. 19 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“); vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 ústavy; na listové tajomstvo, tajomstvo dopravovaných správ a iných písomností a na ochranu osobných údajov podľa čl. 22 ústavy; na inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 47 ods. 2 ústavy a čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd a svojho práva na rešpektovanie súkromného a rodinného života podľa čl. 8 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

2. K porušeniu uvedených práv malo dôjsť postupom vyšetrovateľa Úradu inšpekčnej služby v konaní označenom v záhlaví tohto uznesenia, ako aj uzneseniami vyšetrovateľa a krajskej prokuratúry, ktoré sú rovnako označené v záhlaví tohto uznesenia. Sťažovateľ navrhol zrušiť napadnuté uznesenie krajskej prokuratúry, ktorým bola odmietnutá jeho sťažnosť proti napadnutému uzneseniu vyšetrovateľa o odmietnutí jeho trestného oznámenia, a vec vrátiť krajskej prokuratúre na ďalšie konanie. Okrem toho z dôvodu porušenia svojich práv žiadal aj priznanie primeraného finančného zadost'učinenia 5 000 eur a uplatnil si aj právo na náhradu trov konania pred ústavným súdom.

3. Z ústavnej sťažnosti, jej príloh a ústavným súdom vyžiadaného rovnopisu spisu Úradu inšpekčnej služby ČVS: UIS-273/0-OPOZ-2023 vyplýva nasledovný stav veci:

4. Sťažovateľ ako poškodený podal na Úrade inšpekčnej služby 27. apríla 2023 trestné oznámenie (ďalej len „pôvodné trestné oznámenie“) pre podozrenie zo spáchania viacerých trestných činov zo strany príslušníkov Policajného zboru, ktorí u sťažovateľa vykonali domovú prehliadku a prehliadku iných priestorov. Pôvodné trestné oznámenie bolo listom vyšetrovateľa z 31. júla 2023 postúpené Národnej kriminálnej agentúre, odboru Západ 2, Nitra (ďalej len „NAKA“), ako „*informácia k ďalšej služobnej potrebe*“, keďže podľa vyšetrovateľa z podania nevyplývali žiadne skutočnosti, ktoré by nasvedčovali spáchaniu trestného činu.

5. Sťažovateľ podal 22. augusta 2023 na Generálnej prokuratúre Slovenskej republiky podanie, v ktorom opätovne podal trestné oznámenie v uvedenej veci a zároveň v súlade s § 198 ods. 2 Trestného poriadku žiadal o preskúmanie postupu vyšetrovateľa pri vybavení jeho pôvodného trestného oznámenia. Predmetné podanie generálna prokuratúra 12. septembra 2023 postúpila na vybavenie krajskej prokuratúry.

6. Krajská prokuratúra sťažovateľovo pôvodné trestné oznámenie a podanie adresované generálnej prokuratúre v súlade s § 198 ods. 1 Trestného poriadku 3. októbra 2023 postúpila vyšetrovateľovi s tým, že mu uložila povinnosť o oboch týchto podaniach konať ako o trestných oznámeniach.

7. Po postúpení veci krajskou prokuratúrou vyšetrovateľ vo veci sťažovateľa rozhodol trikrát, pričom v poradí prvé uznesenie o odmietnutí trestného oznámenia a v poradí druhé uznesenie o postúpení sťažovateľovej veci na disciplinárne konanie boli zrušené krajskou prokuratúrou na základe sťažovateľových sťažností podľa § 197 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku.

8. Potom, ako bolo zrušené v poradí druhé uznesenie vyšetrovateľa a vec mu bola vrátená na ďalšie konanie, vyšetrovateľ napadnutým uznesením trestné oznámenie sťažovateľa odmietol. Proti tomuto uzneseniu sťažovateľ podal v zmysle § 197 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku sťažnosť, ktorá bola zamietnutá ako nedôvodná napadnutým uznesením krajskej prokuratúry.

II.

Argumentácia sťažovateľa

9. Sťažovateľ vo svojej ústavnej sťažnosti podrobne opísal dôvody, pre ktoré považoval výkon domovej prehliadky a prehliadky iných priestorov za nezákonný, v dôsledku čoho mali príslušníci Policajného zboru, ktorí tieto prehliadky vykonali, spáchať viacero trestných činov. Sťažovateľ tiež zhrnul priebeh konania o jeho trestnom oznámení týkajúcom sa uvedených prehliadok.

10. Vo vzťahu k postupu vyšetrovateľa osobitne zvýraznil, že tento postupoval nezákonne, keď sťažovateľovo pôvodné trestné oznámenie vybavil až po štyroch mesiacoch, a to tým, že ho postúpil NAKA. V tejto súvislosti však tiež dodal, že tento postup vyšetrovateľa bol na základe jeho žiadosti preskúmaný generálnou prokuratúrou, resp. krajskou prokuratúrou s tým, že vyšetrovateľovi bola uložená povinnosť konať o jeho podaniach ako o trestnom oznámení.

11. Ak ide o ďalší postup vyšetrovateľa, potom, ako mu bola uložená povinnosť konať o sťažovateľovom trestnom oznámení, sťažovateľ za nezákonný považoval postup vyšetrovateľa spočívajúci v tom, že svojím v poradí druhým uznesením postúpil vec sťažovateľa na disciplinárne konanie. Za nezákonný sťažovateľ považoval aj postup pred vydaním napadnutého uznesenia

vyšetrovateľa, keďže podľa sťažovateľa vyšetrovateľ nevykonal všetky dôkazy potrebné na zistenie skutkového stavu veci a vykonané dôkazy nesprávne vyhodnotil.

12. Sťažovateľ ďalej za nezákonné, protirečivé a nedostatočne odôvodnené považoval samotné napadnuté uznesenie vyšetrovateľa a aj napadnuté uznesenie krajskej prokuratúry, pretože týmto uznesením neboli odstránené vyšetrovateľove pochybenia pri vybavení jeho veci.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

13. Ústavný súd v súlade s § 56 ods. 1 zákon č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) predbežne prerokoval sťažovateľovu sťažnosť na neverejnom zasadnutí. Účelom predbežného prerokovania ústavnej sťažnosti je zistenie, či a v akom rozsahu je potrebné ústavnú sťažnosť odmietnuť, alebo prijať na ďalšie konanie (§ 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde).

III.1. K napadnutému uzneseniu vyšetrovateľa:

14. Ústavný súd poukazuje na to, že jeho právomoc rozhodovať o ústavných sťažnostiach podľa čl. 127 ods. 1 ústavy je založená na princípe subsidiarity. V zmysle princípu subsidiarity ústavný súd poskytuje ochranu základným právam alebo slobodám fyzických osôb a právnických osôb v konaní podľa čl. 127 ods. 1 ústavy len za podmienky, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný orgán verejnej moci.

15. So zreteľom na uvedené ústavný súd uvádza, že nemá právomoc preskúmať napadnuté uznesenie vyšetrovateľa, keďže ho na základe sťažnosti sťažovateľa preskúmala krajská prokuratúra, ktorá bola oprávnená a zároveň povinná poskytnúť ochranu sťažovateľovým právam.

16. Z uvedeného dôvodu ústavný súd ústavnú sťažnosť v časti smerujúcej proti napadnutému uzneseniu vyšetrovateľa odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. a) zákona o ústavnom súde pre nedostatok právomoci na jej prerokovanie (pozri napr. III. ÚS 657/2024, body 19 až 21 odôvodnenia).

III.2. K napadnutému uzneseniu krajskej prokuratúry:

17. Vyčerpanie právnych prostriedkov, ktoré zákon poskytuje na účinnú ochranu základných práv a slobôd a na ktorých použitie je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov, je jednou z podmienok prípustnosti sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy, a teda aj podmienkou konania vo veci individuálnej ochrany základných práv a slobôd pred ústavným súdom [§ 55 písm. d) v spojení s § 132 ods. 2 zákona o ústavnom súde]. V prípade nesplnenia tohto postupu platí, že ústavná sťažnosť je neprípustná.

18. K tomu treba uviesť, že novelou Trestného poriadku účinnou od 15. marca 2024 boli rozšírené oprávnenia subjektov trestného konania (obvineného, poškodeného a zúčastnenej osoby) žiadať o preskúmanie postupu orgánu činného v trestnom konaní v prípravnom konaní nielen vo vzťahu k vyšetrovateľovi, ale aj vo vzťahu k dozorovému prokurátorovi. Obvinený, poškodený a zúčastnená osoba tak môžu podľa § 210 ods. 2 Trestného poriadku požiadať o preskúmanie postupu prokurátora v prípravnom konaní tak, aby boli odstránené aj iné nedostatky, ktoré môžu

spočívať v tom, že prokurátor nevykonával určitý úkon, nerozhodol alebo rozhodol nezákonne. Žiadosť podľa § 210 ods. 2 Trestného poriadku vybavuje prokurátor bezprostredne nadriadenej prokuratúry a žiadosť preskúma a o výsledku upovedomí žiadateľa. Žiadosť podľa § 210 ods. 2 Trestného poriadku je tak právnym prostriedkom nápravy, ktorý je poškodenému v prípravnom konaní bezprostredne a priamo dostupný.

19. Prokurátor bezprostredne nadriadenej prokuratúry má právomoc preskúmať všetky okolnosti z hľadiska posúdenia namietaných nedostatkov v postupe dozorového prokurátora. Hoci jeho rozhodnutie nemôže zrušiť, vzhľadom na povinnosť orgánov prokuratúry vykonať v rozsahu svojej pôsobnosti opatrenia na zistenie a odstránenie porušenia zákonnosti, na obnovu porušených práv a na vyvodenie zodpovednosti za ich porušenie (§ 3 ods. 2 zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších prepisov) v spojení s oprávnením nadriadeného prokurátora vydať podriadenému prokurátorovi pokyn, ako má postupovať v konaní a pri plnení úloh (§ 6 zákona o prokuratúre), umožňuje žiadosť podľa § 210 ods. 2 Trestného poriadku poškodenému, ktorý namieta porušenie práv odmietnutím trestného oznámenia, dosiahnuť účinnú nápravu v podobe záväzného pokynu prokurátora bezprostredne nadriadenej prokuratúry dozorovému prokurátorovi tak, aby bolo trestné stíhanie začaté, keďže uznesenie o odmietnutí trestného oznámenia nie je prekážkou začatia trestného stíhania a vznesenia obvinenia.

20. Sťažovateľ vo vzťahu k napadnutému uzneseniu krajskej prokuratúry preto mal k dispozícii účinný prostriedok nápravy priznaný zákonom na ochranu jeho označených práv, ktorý nevyužil, a o ktorom bol oprávnený a povinný rozhodnúť orgán verejnej moci (nadriadený prokurátor), ktorého právomoc predchádza právomoci ústavného súdu.

21. Vzhľadom na uvedené ústavný súd v tejto časti odmietol ústavnú sťažnosť sťažovateľa z dôvodu jej neprípustnosti podľa § 56 ods. 2 písm. d) v spojení s § 132 ods. 2 zákona o ústavnom súde (pozri napr. III. ÚS 411/2025, body 9 až 11 odôvodnenie, resp. III. ÚS 657/2024, body 23 až 27 odôvodnenia).

III.3. K postupu vyšetrovateľa:

22. Ak ide o postup vyšetrovateľa pri odovzdaní pôvodného sťažovateľovho trestného oznámenia NAKA, tento bol na základe sťažovateľovej žiadosti v súlade s § 198 ods. 2 Trestného poriadku preskúmaný krajskou prokuratúrou, ktorá vyšetrovateľovi v súlade s § 198 ods. 1 Trestného poriadku uložila, aby o trestnom oznámení konal. V tejto súvislosti ústavný súd zvyrazňuje, že žiadosť o preskúmanie postupu vyšetrovateľa podľa § 198 ods. 2 Trestného poriadku sa považuje za účinný prostriedok nápravy proti nesprávnemu postupu vyšetrovateľa (pozri k tomu I. ÚS 328/2024, body 11 a 12 odôvodnenia).

23. Rovnako postup, resp. v poradí druhé uznesenie vyšetrovateľa, ktorým vec postúpil na disciplinárne konanie, bolo na základe sťažovateľovej sťažnosti podľa § 197 ods. 1 Trestného poriadku preskúmané krajskou prokuratúrou a toto uznesenie vyšetrovateľa bolo zrušené.

24. Napokon na základe sťažovateľovej sťažnosti podľa § 197 ods. 1 Trestného poriadku proti napadnutému uzneseniu vyšetrovateľa bol krajskou prokuratúrou preskúmaný aj postup vyšetrovateľa, ktorý predchádzal vydaniu napadnutého uznesenia a mal spočívať v nedostatočne

zistenom skutkovom stave a nesprávnom vyhodnotení vykonaných dôkazov (pozri k tomu napr. aj IV. ÚS 258/2025, body 10 až 12 odôvodnenia).

25. Ústavný súd preto rovnako ako pri napadnutom uznesení vyšetrovateľa konštatuje, že nemá právomoc preskúmať postup vyšetrovateľa, keďže ho na základe dostupných účinných prostriedkov nápravy použitých sťažovateľom preskúmala krajská prokuratúra, ktorá bola oprávnená a zároveň povinná poskytnúť ochranu sťažovateľovým právam. Z uvedeného dôvodu ústavný súd ústavnú sťažnosť v časti smerujúcej proti postupu vyšetrovateľa odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. a) zákona o ústavnom súde pre nedostatok právomoci na jej prerokovanie.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 25. septembra 2025

Robert Šorl
predseda senátu